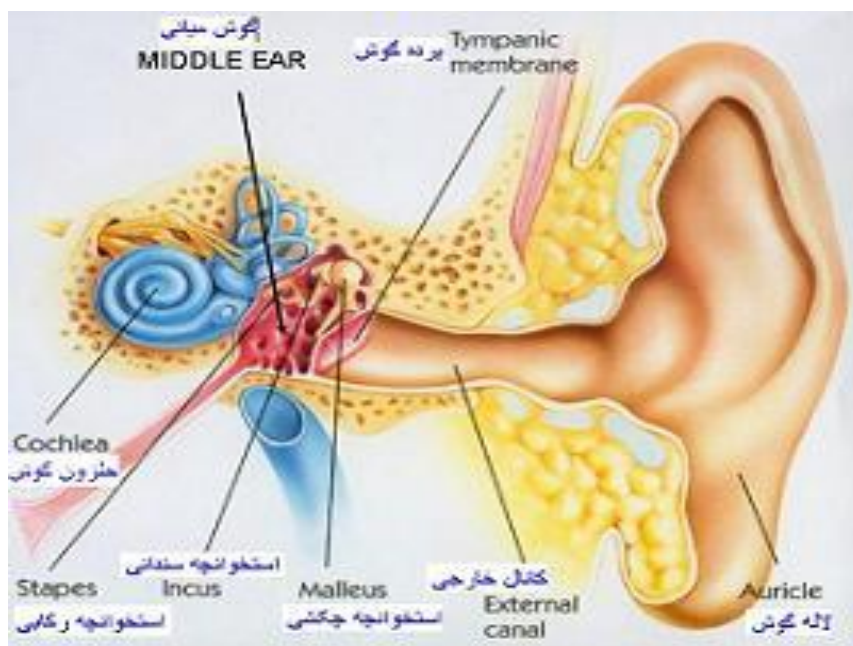

از عفونت گوش میانی چه می دانید؟

گوش میانی حفره ای پر از هوا است که در خارج بوسیله پرده صماخ و در داخل به استخوانچه های گوش محدود می شود. گوش میانی بوسیله لوله ای بنام لوله استاش به حلق و بینی راه دارد. شیپور استاش مسئول تهویه هوای گوش میانی است و قسمت انتهایی آن بسته است اما در موقع بلع، خمیازه کشیدن و... باز می شود. شیپور استاش در کودکان افقی تر است و لذا مواد و میکروب های موجود در حلق راحتتر می توانند وارد گوش میانی شوند، این مسئله یکی از علل شیوع بیشتر عفونت گوش میانی، در کودکان نسبت به بالغین است.

عفونت گوش میانی: به التهاب مخاط گوش میانی اوتیت میانی یا عفونت گوش میانی گفته می شود و بعد از عفونت های تنفسی شایعترین بیماری در کودکان است. اختلال شیپور استاش و عفونتهای مجاری تنفسی فوقانی

مهمترین عامل در بروز اوتیت میانی هستند. از دیگر عوامل موثر، شکاف کام، تغذیه با شیشه شیر، در معرض دود سیگار بودن، وضعیت بهداشتی پایین و زندگی در اماکن شلوغ مثل مهد کودک را نیز می توان نام برد.

علائم عفونت گوش میانی

ابتدا ممکن است کاهش خفیف شنوایی یا احساس پری گوش وجود داشته باشد. به دنبال این علائم درد خفیف و افزایش فشار گوش ایجاد می شود. در مراحل بعد درد شدید گوش بصورت علامت اصلی درمی آید. تب و گاهی ترشح چرکی از گوش وجود دارد. شیرخواران بیقرارند و به گوشهای خود فشار می آورند. در کودکان کم سن و سال ممکن است بی اشتها، اسهال و استفراغ وجود داشته باشد. افراد بزرگسال شاید از وزوز گوش و سرگیجه شکایت کنند. در صورتی که بیماری درمان نشود، پرده گوش سوراخ می شود و ترشح چرکی از گوش خارج می شود، در این موقع درد کاهش پیدا می کند و دنبال آن کاهش شنوایی بوجود می آید.

درمان

بر اساس نوع عفونت، داروی آنتی بیوتیک لازم تجویز می شود و برای کاهش درد از داروهای مسکن مثل استامینوفن استفاده می شود. والدین باید بدانند که اگر حال عمومی کودک (خصوصاً تب و درد گوش) پس از 24 تا 48 ساعت از شروع آنتی بیوتیک بهبود نیافت مجدداً به پزشک مراجعه کنند که در این حالت در صورت نیاز یک برش کوچک بر روی پرده گوش داده می شود. بدین ترتیب هم از ترشحات چرکی گوش جهت انتخاب آنتی بیوتیک صحیح کشت گرفته می شود و هم با تخلیه ترشحات درد بیمار به سرعت کاهش می یابد. در اکثر موارد التهاب چرکی حاد گوش میانی حتی با وجود پارگی پرده صماخ طی یک دوره 6 تا 8 هفته ای بهبود می یابد.

اگر این دوره طولانی تر شود و پارگی پرده همراه با ترشح ادامه داشته باشد در گوش میانی آسیبهای غیر قابل بازگشتی ایجاد می شود. ممکن است لازم باشد بیمار در بیمارستان بستری و درمان با آنتی بیوتیک های قویتر (ترجیحاً وریدی) آغاز شود. در صورت عدم درمان نیاز به عمل جراحی می باشد.

عوارض عفونت گوش میانی

در صورت عدم درمان مناسب عفونت گوش میانی عوارض مهمی ایجاد می شود که شامل: التهاب استخوان ماستوئید (ماستوئیدیت)، التهاب پرده های مغز (مننژیت)، فلج عصب صورتی، آبسه داخل مغزی و... است. ولی شایع ترین عارضه اوتیت میانی، کاهش شنوایی است.

نکات قابل توجه:

- ✓ اگر 1 یا 2 روز بعد از مصرف دارو، هنوز تب و درد گوش وجود داشت حتماً مجدداً به پزشک مراجعه کنید.
- ✓ باید تا قطع درد و تب استراحت کنید.
- ✓ در معرض دود سیگار قرار نگیرید.
- ✓ اگر کودک شیر خوار است در صورت امکان با شیر مادر تغذیه شوند. در صورتی که با شیشه شیر تغذیه می شود بهتر است در موقع شیر خوردن به حالت نیمه نشسته قرار گیرد (نه خوابیده). بهتر است کودک در این مدت در منزل نگهداری شود و به مهد کودک برده نشود.
- ✓ مرتباً ترشحات بینی را تخلیه کنید.
- ✓ داروها طبق دستور و سر ساعت مصرف شوند.
- ✓ آب نباید وارد گوش شود، لذا هنگام حمام کردن یا شنا با گذاشتن پنبه وازلینه یا گوش بند استریل در گوش از ورود آب جلوگیری کنید.
- ✓ باید از شیرجه رفتن و فرو بردن سر زیر آب خودداری شود.